

När fru Johansson var ogift å i tjugoårsåldern, så tjä-
nade hon på Torsborg. Ägaren till Torsberg, som sedan
hängde sej, hette Johansson. Vid ett tillfälle, när han
var sjuk; han hade fått ansiktsros, som gjorde att han
blev lite underlig å "det var i den sjukdommen som han häng-
de sej", så var det den gången mera bråttom än vanligt, Dök-
torn var där till exempel. Då blev det inte förr än mitt i
natten som pigan skulle gå ut med korna å kalvarna. När hon
kom vid Bengt-Håkes Rör, så fick djuren följä med ett li-
tet kräk. Det var helt litet. Som en katt till att börja med.
Men sen växte han. Så att till slut blev han så stor som en
kalv. Svart till färgen. När hon körde in kräken så följde
han med dem in på lotten.

Fru Johansson lutade ått uppfattningen att det var något före-
bud till att ägaren på Torsborg skulle hänga sej. Att den
svarta kalven skulle föreställa den onde antog hon.

När hon var en sex år gammal, gick fru Johansson ute en natt. Fåren hade inte kommit hem den kvällen. Det var på hösten. Så hade hennes föräldrar ut henne till att ta rätt på fåren. Hon var mycke rädd. Oppe vid ett rör fick hon följa med en hund, som hade eld i munnen. Han följde med nästan till hon kom hem. Där, en ökräts längd ifrån gården försvann han i ett päronträd. När tösen kom in, så var hon blek å förbi. De frågade henne vad det var fatt. Då talade hon om spöket. Sen blev det inte mycke med henne. Hon blev sjuk å fick kråkas å spy. Föräldrarna hade något för sej där vid päronträdet, å hur det var så blev hon bättre igen, när det hade fått gå över.

3024

2

- - - - -

återgivet efter berättelse av fru Johansson, Tävelsrum.

uppteckningar den 17:de juni, som jag talade med henne.

renskrift den 19:de.

Lage Nilsson, Ålebäck.

E. Lind
Knut, dam
Tollstena
1930

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Anders Lager Nilsson
Gästby
1930. 11. 16. p. 10.

3024
3

Folket så, att de så e som hade röd mössa, som de kallade för Jutfrun. Det skulle visst ha vatt en gräbba, som hade blitt mördad.

Jag hörde att det var en som skulle visa sej. Så det skulle va hennes vård, om hon skulle ha blitt mördad.

- - - det var en redig mänska.

Skogsrån - - ihålig - - , de va väl inga redig mänska, utan det var väl något - de kallade.

Fia Jonsson, Kåtorp Malm

19.6, -30

Olensk

Uppst. Ragn Nilson

Myntsrum

McBärk

Forslundes rum

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESBOK

Gårdby

1930

3024

Kallgren - han va hemma i Osse - honom tog de ner där
i Kallsta ~~Kåtorp~~ ^{Osse}. Sen var där en piga som var där efter
kräk, å hon tog hem honom. Men de satte efter henne.

Han var inte så godlik, men de hade honom med sej oppe,
å pigan tog honom med sej. Hon red. Å pojken var så stor
så han kom ihåg hurdant där var, å hurdant de hade det,
med det minns jag inte.

- - - - -

Om Kallgrens dotter, Emelie, sade fru Johnsson att hon var
inte redig. "Hon leved som en fåne".

Fia Jonsson, Kåtorp Malm.

d. 19.6 -30.

vänd!

Ö l a n d

3024

LINDA
FOLK
IV

Kåtorp Malm, Toroslunda sn, Algutsrums hd.

Fia Johnsson,

Kåtorp Malm.

uppt. den 19.6 -30

av Lage Nilsson,

Ålebäck,

Gårdby.

Jutfrun - en skogsrå vid Kallstad.

Kallgren, som blev nertagen i Kallstad Hässle.

På omslagets sista sida finns meddelareupplysningar.

2 sidor.

LINDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fia Jonsson, född i Kallstad, Torslunda socken, år 1840.
Tidigt föräldralös. Tjänade hos Olkof Mattson i Kallstad
i många år. Flyttade till Kåtorp, sedan hon blivit jift
med skomakaren Johannes Jonsson. Änka. Bor i en stuga hos
sin dotter, Matilda Jonsson.

3024

5.

3024

6.

På Åsen i vägen från häradsvägen mellan Gårdby o. Färjestaden ock till Torslunda kyrka (Tävelsrum Ås) skall man ha haft tingställe förr.

Där vid Åsen ligger det ett rör nere i en horva - på Osvalds arrendogård, Axel Nilssons i Amerika gård. De säger att det röret är uppkastat över en flisa. Den skulle va åtta meter i genomskärning (diameter). De sa att de hade den, när de offrade. De skulle offra där för att det var tings-

- - - - -

Tingstads Kärr heter ett vatten, som ligger norr om åsen.

'Tingstadshorfvan' står det i skifteshandlingarna till byn.

(nr 204 o. 205 på bykartan).

Dessa uppteckningar är inte direkt efter som meddelaren har sagt det - d.v.s. inte o r d a g r a n t. Men samma upplysningar, som jag har fått av honom!

ställe. Det skulle ha vatt en stig dit ner. "Jag har hört en som skall va dömd där. Det var en flicka som hade ställt det galet för sej. Å hon blev dömd till att levande begravas. Hon skall vara begravd vid ett ställe, där det står en flisa på snedd - Konrad vet om det - det är där vägen går ner till Viktor Olssons, i närheten av grinden." Dommarringen, med mittstenen väck, ligger också där, så att vägen går rakt igenom den ner till Viktors.

3024
7

lantbr. John Johansson, Tävelsrum.

den 17 juni 1930.